

AZ ELSŐ BUSZ

Emlékszel, hogy vártuk, jött is
mindig az első busz,
ajtaja kicsapódott, és a dögletes melegbe
szálltunk, mint mennybe az elsikkantott
legyek. Kellett ez a meleg.

Akkor még nem tudtuk, hogy minden jó
ott történik meg velünk,
a szörny hasában,
hazafelé. Hogy ami valójában történt,
és amit képzeletben tettünk,

vagy tettek velünk,
most olvashatatlan, egész.
Megcsókoltak, és ennyi elég.

70 ALMAFA

Deres Kornéliának

A ködben aranyalmafa,
diszkrét köhögés.
Megtorpanok, de nem
hullatja el hallatlan
gyümölcsseit.
Engedi, hogy majd
beszéljek róla,

ahogy a fertőzés
szóra bírja a testet.
A fényt a törzséből
kapja, az évgyűrűk
torlódásában sejtjei, mint labdát
adogatják a mondhatatlan
fényt!

Most van értelme tovább menni,
egészségesen, tüdőm ágain
aranyalmák csüngnek.
Számban viszem a labdát,

és megérkezek a téves címre,
és mondja a tábla: almagyár.